

Satu Sakkinen

Sielunmatka hiljainen

Satu Sakkinen

Sielunmatka hiljainen

Ajatuksia takaa taivaanrannan,
valokuvia lähiöistä Helsingin.

© 2022 Satu Sakkinen (teksti ja kuvat)

Kannen suunnittelu: Satu Sakkinen

Sisuksen taitto: Petri Sakkinen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt,
Saksa

ISBN: 978-952-80-6591-3

SIELUNMATKA HILJAINEN

Istu paikkaan rauhaisaan, missä pilviverho valkoinen peittää sinut alleen. Istu jalat ristissä, anna sumuverhon itseäsi hyväillä, tunne valkoinen peittää sielusi kokonaan.

Valkoinen peittää kaiken alleen, vain pilven ympärilläsi näet. Tunne rauhaisa ja seesteinen on.

Alla pilven valkoisen maa pyörii radallaan. Afrikan savannit kääntyy oikealle, valtameri Tyyni taakse jää. Sinisenä, turkoosina maa kiertää radallaan.

Aurinko Universumin jakaa valoaan, mutta se pilven sisään nähdä ei saa. Pilvi kostea, sumuinen,

valkoinen on. Jatkat edelleen istumista sisällä sen. Kaikkialla rauhaus on.

Tähdet hiljalleen liikkuvat yläpuolella pilven valkoisen. Ne sinusta piittaa ei, vaan antavat sinun levätä sisällä pilven valkoisen.

Galaksit pyörivät hiljalleen, yksi jos toinenkin väriltään kaunein jatkaa menojaan. Ne välitä sinusta ei, vaan antavat sinun levätä sisällä kostean pilven valkoisen.

Aika kuluu hiljalleen, mutta se sinua liikuta ei. Aika pysähtynyt on, kun istut sisällä pilven valkoisen.

Hiljaista, hiljaista on.

Universumi jatkaa eloaan, vaikka pilvi valkoinen sinua tuudittaa.

Universumi toinen jo sarastaa, kun sinä hiljaa istut sisällä pilven kostean valkoisen. Aika kuluu, muttei sinun.

Kaikki hyvin on ja kohdallaan. Hetki kaunein annettu sinulle luota pilvien.

Ympärillä rauha seesteinen, joka loppu ei milloinkaan. Anna aikaa itsellesi, anna rauha sielullesi; nyt on aika levätä sylissä Universumin hiljaisen, joka hiljaisuudessaan hiipien jatkaa kulkuaan.

AURINKO JA TÄHDET

Uusi päivä avautuu auringon ensimmäisten säteiden loistaessa takaa pilven valkoisen. Hennon vaaleankeltaiseksi tienoo muuttuu.

Päällä taivaisen pilvenhattaran öinen tähtitaivas välkkyi. Taivas heleän vihreänä loistaa, tuhansien hopeisten tähtien kukittamana, öinen viileä tuuli hieman puhaltaa.

Kaikki heleän vihreänä piirtyi, kaukaiset vuoret vihreään taivassumuun peittyi. Parvi enkelien ohi kiittää, vain kultainen vana niiden perään taivaalle jää.

Kaksi kuuta puolikkaina kultaa hohtaa, kuunsilta jalkojeni alle kauniisti piirtyi.

Mainen päivä illaksi vaihtuu, taivas oikealla vaaleanpunaiseksi vaihtuu. Aurinko itään lepäämään jää, kun vaaleanvihreä öinen taivas kirkkaan kullaksi vaihtuu. Se peittää alleen tuhannet tähdet, niiden kultainen sielu vain paikoillensa jää.

Aurinko taivaan kultaa muistot alleen, öinen vihreä tähtitaivas sieluun jää. Pidä sielussas aurinko niin kirkas ja kultainen; toiselle puolen sielun kätke tähtitaivas tuhansien tähtien, jotka niin kirkkaasti loistaa taivaalla vaalean heleän vihreän.

PLANEETTA LUONNON JA ELÄINTEN

Paikka avaruuden, missä lumihiutaleet, lumipeite
valkoinen yhtyy aurinkoon Universumin. Paikka

lämpöinen, kimaltelevan valkoinen. Mättäät metsikön rauhaisan peittää tämän tienoon. Alla sinisenä hohtava maa, päällä taivas kultaisen värinen paisteessa Universumin auringon.

Sininen planeetta suurena taivaalla katselee, kurkistelee uteliaana, mitä nähdä saa, mutta tämä planeetta ei ole meidän maa. Nyt hirvivasa nuori mättäällä pehmeällä emonsa vieressä tallustaa. Ylhäällä voi huomata ketunpoikasten toistensa häntiä tavoittavan, leikkiä vallatonta isä ja äiti katselee poikasten.

Laakeat vuoret piirtyy taakse metsän, linnut taivaan laskeutuvat kallionkoloihin jyrkän vuoren ja kääntävät katseensa uusvan peittämään kaukaisuuteen. Jossakin päin karhu rauhaisaan marjoja metsän syö, toinen karhu sammaleella kellii, antaa auringon hohtaa silmiinsä niin ruskeisiin.

Tämä ei ole meidän maa. Tämä on paikka salainen, etäinen ja kaukainen. Tämä on sielun koti luonnon, eläinten ja niiden ihmisten, jotka luontoa rakastaa. Tämä on rinnakkainen planeetta maan, joka lepää päällä pilvien valkoisten.

Puhtain luonto koskematon, eläimet sovussa keskenänsä. Päivän askareiden jälkeen voi levolle laskea paikkaan parhaimpaan, missä syvä uni sielun hiljalleen johdattaa paikkaan, missä maa ja taivas yhtyy kauneimmaksi maisemaksi taivaan sekä maan.

Sininen planeetta suurena taivaalla hohtaa, mutta se ei ole meidän maa. Usva raikkain peittää tienoon salaisen.

Ajatuksia takaa taivaanrannan, valokuvia lähiöistä
Helsingin.

Kuljen vuodet ympäriinsä päivittäin koirieni kanssa
lähiöissä Helsingin. Otan kamerani taskusta ja ikuistan
kauneimman luonnon kukkasen, meren rannan, tai ihan
mitä vain.

Tämä on sielun matka hiljainen, taivaanrannan takana
kukat tuoksuvat, meditaatioretket kujilla Helsingin.

Satu Sakkinen on harjoittanut meditaatiota 1980-
luvulta lähtien. Aluksi hän otti oppia new age –kirjoista,
meditaatiopiireistä, mutta ajan kanssa hän alkoi
harjoittaa meditaatiota itse kotona ja luonnossa antaen
sielullensa vapauden matkustaa sinne, minne se halusi.

Luonto on Sadulle portti taivaanrannan taakse,
meditatiiviseen tilaan, jossa rauha yhtyy kauneuteen.
Sadun mukaan luonto on portti maailmankaikkeuteen,
rakkauteen sekä rauhaan.

Lähiöluonnolle on myöskin annettava Helsingissä
syntyneen Sadun mukaan oma arvonsa, se on arvokasta
siinä missä luonto Suomessa muuallakin.

